



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2927/05
24.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Milomira Nikolića, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužioca AA čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene Opštine Barajevo, koju zastupa Gradsko javno pravobranilaštvo iz Beograda, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.5225/05 od 18.5.2005. godine, u sednici održanoj dana 24.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.5225/05 od 18.5.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Petog opštinskog suda u Beogradu P.1503/04 od 15.12.2004. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se obaveže tužena da mu na ime naknade materijalne štete zbog rušenja objekta isplati 210.000.000,00 dinara a na ime izmakle dobiti 90.000.00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 9.6.2004. godine pa do isplate. Takođe je obavezan tužilac da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 59.250,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tužioca Okružni sud u Beogradu je presudom Gž.5225/05 od 18.5.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu čl. 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti a na druge bitne povrede se revizijom određeno ne ukazuje.

Tokom postupka je utvrđeno da je rešenjem Odseka za urbanizam, komunalno-stambene i građevinske poslove Opštine Barajevo od 28.6.1990. godine tužiocu odobreno postavljanje privremenog poslovnog objekta na vreme od 5 godina a po isteku ovog roka rešenjem Izvršnog odbora SO Barajevo odobreno je produženje prava korišćenja javne površine na lokaciji BB na kojoj je tužilac izgradio privremeni objekat, duplo veće površine od odobrene radi obavljanja uslužne trgovinske delatnosti. Rešenjem Izvršnog odbora SO Barajevo od 27.3.1998. godine korišćenje predmetne javne površine tužiocu je produženo za period od 5 godina a do dana 27.3.2003. godine. Rešenjem Odeljenja za urbanizam, komunalno-stambene, imovinske pravne poslove Opštinske uprave Opštine Barajevo od 15.4.2003. godine tužiocu je naređeno da izvrši uklanjanje predmetnog objekta s obzirom da je isti privremenog karaktera pri čemu je u međuvremenu došlo do izmene plana postavljanja privremenih objekata na javnim površinama Opštine Barajevo. Napred označeno Odeljenje Opštine Barajevo je dana 28.5.2003. godine donelo zaključak o dozvoli izvršenja kojim je utvrđeno da je rešenje od 15.4.2003. godine postalo izvršno 18.5.2003. godine te da se predmetnim zaključkom dozvoljava njegovo izvršenje o trošku izvršenika. Tužilac nije postupio po napred navedenom zaključku te je istom od strane Opštine Barajevo upućeno obaveštenje da će se dana 29.3.2004. godine sprovesti izvršenje napred navedenog rešenja te je uklanjanje predmetnog objekta prinudno sprovedeno označenog datuma.

Kako je tokom postupka utvrđeno da tužena nije nezakonito postupala time što je uklonjen predmetni privremeni objekat, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev za naknadu materijalne štete nastale rušenjem objekta.

Neosnovano se revizijom ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava obzirom da je tužilac podneo zahtev za legalizaciju predmetnog objekta.

Naime, predmetni objekat je uklonjen 29.3.2004. godine na osnovu rešenja o uklanjanju objekta od 15.4.2003. godine s obzirom da je isti privremenog karaktera koje rešenje je postalo izvršno 18.5.2003. godine. Privremeni objekat se može koristiti na osnovu privremene dozvole nadležnog upravnog organa dok njeno dejstvo traje te se nakon toga objekat mora ukloniti usled čega su nižestepeni sudovi pravilno zaključili da se u konkretnom slučaju ne radi o nezakonito provedenom postupku organa tužene te tužilac ne može ostvariti prava na naknadu eventualne štete nastale rušenjem takvog objekta.

Ovo stoga, što je odredbama čl. 172. st. 1. ZOO propisano da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Dakle, odgovornost za nastalu štetu snosi samo pravno lice čiji je organ štetu prouzrokovao, a šteta na koju se tužilac poziva nije posledica protivpravne radnje odnosno nezakonit rada organa tužene u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija da bi tuženi bio u obavezi da je nadoknadi. Stoga su pravilno nižestepeni sudovi odbili kao neosnovan zahtev tužioca za naknadu materijalne štete.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl. 393. ZPP-a u vezi čl. 491. ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br.125/04), odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd